

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr. 108

Mai 2008

McCann c. Regatului Unit - 19009/04

Hotărâre 13.5.2008 [Secția IV]

Articolul 8

Articolul 8-1

Respectarea domiciliului

Evacuarea locatarului unei locuințe sociale în cadrul unei proceduri sumare ce oferea garanții procedurale necorespunzătoare: *violare*

În fapt: Reclamantul împreună cu soția sa erau chiriași, în temeiul Legii cu privire la locuințe din 1985, ai unei case cu trei dormitoare ce aparținea consiliului orășenesc. Căsătoria s-a destrămat și soția a obținut un ordin prin care reclamantul era obligat să părăsească domiciliul conjugal din cauza violenței domestice. După ce soția împreună cu copiii au fost transferați într-o altă locuință, reclamantul s-a mutat înapoi în casa care nu era ocupată și a efectuat lucrări importante de renovare. Relația reclamantului cu soția s-a îmbunătățit și aceasta i-a acordat sprijin în demersul său referitor la un schimb de locuințe cu alt chiriaș al unei locuințe sociale, deoarece casa cu trei dormitoare era prea mare pentru el iar reclamantul încă mai avea nevoie de un domiciliu în zona respectivă pentru a putea fi vizitat de copiii săi. În ianuarie 2002, un agent al serviciului locativ, observând că locuința nu era de fapt liberă, a mers la soția reclamantului și a făcut-o să semneze un aviz de reziliere a contractului de închiriere. Soția declară că nu a fost informată și că nu înțelesese la acel moment că prin semnarea aceluia document ea îl priva pe reclamant de dreptul de a mai locui în acea casă sau de a o schimba pe altă locuință. Ulterior, autoritățile locale au inițiat o acțiune posesorie și au obținut câștig de cauză în apel, Curtea de Apel reținând că autoritățile locale au acționat în mod legal și că avizul de reziliere a fost valabil chiar dacă a fost semnat fără a înțelege consecințele. Această decizie a

fost menținută în procedura de control judiciar inițiată de reclamant și încă o dată în apel. Reclamantul a fost evacuat din casă.

În drept: Articolul 8 - Avizul de reziliere și acțiunea posesorie au constituit o ingerință în dreptul reclamantului la respectarea domiciliului său. Acea ingerință era în conformitate cu legea și urmărea scopurile legitime de a proteja dreptul autorităților locale să-și recapete posesia asupra unei proprietăți ocupate de o persoană care nu avea un drept izvorât dintr-un contract sau de altă natură asupra ei și de a asigura o aplicare corectă a prevederilor legale referitoare la locuințe. Curtea consideră că orice persoană ce riscă să-și piardă domiciliul trebuie să beneficieze de dreptul de a avea proporționalitatea măsurii stabilită de un tribunal independent, chiar dacă, în baza dreptului intern, dreptul de ocupare a locuinței a luat sfârșit. Organul legislativ al Regatului Unit a înființat un sistem complex de atribuire a locuințelor sociale care conține, în temeiul articolului 84 din Legea cu privire la locuințe din 1985, dispoziții ce vizează protecția chiriașilor de locuințe ce aparțin autorităților publice. Dacă autoritățile publice ar fi încercat să-l evacueze pe reclamant în conformitate cu aceste dispoziții, reclamantul ar fi putut cere curții să examineze circumstanțele sale personale, inclusiv nevoia de a le asigura copiilor o locuință și întrebarea dacă soția sa într-adevăr părăsise domiciliul din cauza violenței în familie. Cu toate acestea, autoritățile locale au ales să ocolească aceste prevederi legale cerând soției reclamantului să semneze un aviz de reziliere a contractului de închiriere în baza sistemului *common law*, fapt care a rezultat în terminarea, cu efect imediat, a dreptului reclamantului de a ocupa locuința. În cadrul acestei proceduri, autoritățile nu au acordat nicio atenție dreptului reclamantului la respectarea domiciliului său. Nici acțiunea posesorie și nici acțiunea de control judiciar nu au oferit unui tribunal independent posibilitatea să examineze dacă pierderea domiciliului reclamantului a fost proporțională cu scopurile legitime urmărite. Este irelevant dacă soția reclamantului a înțeles sau a dorit efectele avizului de reziliere. Garanțiile procedurale prevăzute în cadrul procedurii sumare de care dispune un proprietar în cazul în care unuia dintre colocationari i-a fost înmănat un aviz de reziliere a contractului de chirie au fost insuficiente.

Concluzie: violare (în unanimitate).

Articolul 41 - EUR 2,000 pentru daune morale.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Acest rezumat redactat de Grefă nu obligă Curtea.
Apăsați aici pentru [Notele Informative despre jurisprudență](#)

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012.

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri

necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int